

1. BOG

OM RETTEN OG RETTENS PERSONER

1. Capitel

Om den Lydighed mand Lovgiveren og Loven skyldig er

1-1-1. Kongen er efter Konge-Loven, saa som Konge-Dømmets rette u-foranderlig Grundvolds Lov, Sine Rigers og Landes Danmarkis og Norgis Enevolds Arve-Konge og Herre, og alleene haver høyeste Magt og Myndighed til at giøre Love og Forordninger efter sin gode Villie og Velbehag, at forklare, forandre, formeere, formindske, ja og slet at ophæve forrige af hannem selv eller hans For Fædre udgivne Love, saa og at undtage hvad og hvem hannem lyster ud af Lovens almindelige Befalning. Hand haver og eene Høyeste Magt og Myndighed at isette og afsette alle Betiente, Høye og Lave, være sig hvad Navn og Titel de have kunde, efter sin egen fri Villie og Tykke, saa at alle Embeder og Bestillinger, i hvad Myndiglied de have, skal af Kongens Enevolds Magt, saasom af een Kilde have sin første Oprindelse; Kongen haver og eene Høyeste Magt over ald Clericiet, fra den Høyeste til den Laveste, at beskikke og anordne ald Kirke og Gudstieniste, Moder, Sammenkomst og Forsamlinger om Religions-Sager efter Guds Ord og den Augsburgiske Confession, naar hand det raadeligt eragter, at byde og forbyde; Hand haver og eene Vaabens og Væbnings Magt, at føre Krig, slutte og ophæve Forbund med hvem, og naar hand det got befinder, Told og anden Contribution at paalegge; Korteligen at sige: Kongen eene haver Magt at bruge alle Jura Majestatis og Regalier, hvad Navn de og have kunde; hvorfor og alle Kongens Undersaatter, i hvad Stand og Høyhed de og ere, som boe, eller Stæd at boe paa Eye og have i hans Arve-Riger og Lande med alle deris Tyende, Folk og Tiene-re, skulle som ærlige Arve-Undersaatter holde og agte Kongen for det ypperste og Høyeste Hoved her paa Jorden over alle Menniskelige Love, og der ingen anden Hoved eller Dommere kien-der over sig, enten i Geistlige eller Verdslige Sager uden Gud alleene, og derfor være Kongen, som giør dennem alle Fred, og ved sin Lov og Regimente Styrer og Verger Rigerne og Landene, hørige, lydige, underdanige, hulde og troe, og søge og forfremme Kongens Gavn, Skade og

Afbrek af yderste Formue afvende, og tiene tro- ligen med Liv og Gods, og med Eed være for- bundne imod alle og een hver, hvem det være kunde, Indlændiske eller Udlændiske, som imod Kongens Enevolds Magt og Arve-Rettiglied skulle vilde handle eller tale, Saadant at forsvare [...] og at fra saadan deris Pligt og Skyldighed ingen Venskab eller Fiendskab, Frygt eller Fare, Had Avind, eller nogen menniskelig List og Pa- afund i ringeste Maade skal dennem afvende.

Bemærkninger:

Straffebestemmelserne blev ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308. Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved grundloven fra 1849, jf. straffeloven fra 1866.

Indholdet (eller i alt fald hovedparten) er i strid med grundloven fra 1849. Artiklen er måske ikke bortfaldet helt i 1849, da straffebestem- melserne blev ophævet ved straffeloven fra 1866. Uanset hvad, skønnes artiklen ikke at være anvendelig eller have nogen relevans i dag.

1-1-2. Den Lov, som Kongen giver, maa ingen Mand aftage eller forandre.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved grundloven fra 1849.

Forslagsstillerne er enige i, at artiklen ikke er anvendelig eller har nogen relevans i dag.

1-1-3. Ingen maa tage sig selv ret, men een hver skal tale og deele sig til Rette.

Bemærkninger:

Stig Iuul har artiklen som gældende.

Artiklen er ikke med i Retsinformation, men da artiklen ikke ses at stride imod nugældende regler eller principper, kan artiklen efter for- slagsstillernes opfattelse godt bevares. Såfremt artiklene er overflødiggjort af senere love, kan artiklen dog udgå.

1-1-4. Ingen skal Dømme imod den Lov, som Kongen giver, men efter den skal Landet Døm- mis og Rettis.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved grundloven fra 1849.

Forslagsstillerne er enige i, at artiklen ikke er anvendelig eller har nogen relevans i dag.